

Rigtigt fadøl skal drikkes friskbrygget.

MÅNEDENS ØLANMELDelse:

Indtrykket af en oplevelse

Månedens øl i juni anmeldes af Nicolai Stokholm, fodboldspiller og anfører for FC Nordsjælland - pokalmestrene 2010.

Indtryk har det med at forplante sig i hukommelsen. Altså hvis de har pirret, behaget, overrasket

eller bare været mindeværdige på en eller anden måde. Står man pludselig i en situation, hvor en duft, en smag eller en stemning kan kaste en association af sig, ja, så kan man pludselig huske den dag, oplevelse osv. som var det i går. Sådan har jeg det – både som fodbold-

spiller og som menneske. Et par eksempler på det, kan jeg give fra det forgange år på banen, og på det jeg kan nyde ind mellem i Superligaens ferie. Vinteren var benhård for de danske baner. Da programmet samtidigt var presset sammen pga. VM, så kom kampene som perler på en snor. Kun et stadion har haft en fantastisk bane hele året. Den ligger i Parken i midten af København, og lige præcis dér har jeg haft to fantastiske oplevelser i år.

Den første var den 24. marts, hvor jeg med FC Nordsjælland for første gang i klubbens historie vandt ude over FCK med 2-0. En kamp, hvor vi spillede flot og slog Danmarks bedste hold på deres egen hjemmebane.

Den anden var den 13. maj, Kr. Himmelfartsdag. Pokalfinale mellem FC Midtjylland og mit hold FC Nordsjælland. 120 liv-

lige minutter og først en afgørelse i forlænget spilletid på mål af under tegnede og Bajram Fetai. Ren historie for os i Nordsjælland og klubbens første titel nogensinde. At løfte pokalen. Fejringen med vores fans, der var mødt talstærkt op og lavede en festlig kulisse. Alle indtryk, jeg stadig kan smage, og som gør det til en dag, jeg aldrig vil glemme. En af de største i min karriere.

Nu hvor det danske vejr begynder at minde om sommer, og græsset er blevet grønt, er den danske fodboldsæson forbi. Men heldigvis har vi et landshold, der skal til Sydafrika og kæmpe om VM-pokalen, så fodbold bliver der masser af. Sommerferie og VM i fjernsynet er også tiden, hvor der skal nydes et par kolde øl. Og her er det, at det med indtrykkene og associationerne kommer til

Månedens øl:
(CA. 5,3 - 5,6 % VOL. ALC.)
RABARBER-ALE

sin ret igen. For sommer, ferie og fodbold på TV giver mig lyst til at nyde en bestemt øl, jeg har haft muligheden for at prøvesmage. En flot gylden farve, en duft af friske rabarber. Smagen er mild og rund og sluttet af et lille snert af frugt. Det hele gør den frisk. Pirrer minder og sanser, og giver mig en fornemmelse for alt det gode ved den danske sommer.

Øllen, som jeg har haft fornøjelsen at smage på Bryggeriet Apollo i København, er for øvrigt Rabarber-ale. Den bliver mit oplagte selskab med det danske landshold denne sommer. Og med lidt held vil den derfor fremover kunne kalde endnu flere gode minder og indtryk frem. Skål og held og lykke til det danske landshold!

Nicolai Stokholm

FOTO: Tommy Stender

Nicolai Stokholm

Practical jokes og skjult kamera

Kommentar af Mik Schack

Mik Schack er journalist, skribent, tegner og vært på tv-programmet "Mik Schacks Public Service" på DK4.

Vi mennesker elsker practical jokes og skjult kamera. Verdens største practical joke er uomtvistelig den, som er lavet på samtlige flypassagerer over hele verden gennem de seneste ni år. Og ofrene undrer sig endda ikke længere over, hvad de bliver udsat for og leder heller ikke længere efter skjulte kameraer over Security Check, som er sat op i alverdens lufthavne, uden andet formål, end at underholde.

Når man så har moret sig nok over det, udvides repertoiret med yderligere finurlige practical jokes. Såsom de kendte foranstaltninger, som tvinger flypassagerer til at afføre sig fodtøj og livremme, udtage og åbne

bærbare computere, tømme lommer i bukser og jakker, så alt vælter rundt, hulter til bulter, i små papbakker, kropsvisitationer med elektroniske stave af umyndiggjorte mennesker balancerende på høje skamler til skue for tusinder, som venter i evigheder på at komme tilsvarende offentlige skærmydsler igennem, hvor indholdet af dametaskerne bliver blæst op på storskærme, så alle de batteridrevne dildoer eksponeres, mens kønslæbepiercingerne får samtlige alarmer til at lyse og larme over hele checkzonen.

Når verdensbefolkningerne endnu en gang har vænnet sig til at blive ydmyget offentligt, skrues lidt mere på irritationshåndtaget, ved at gøre security checks langsommere at komme igennem, således at det er nødvendigt at møde helt urimeligt tidligt op i lufthavnen, selv om de moderne selv-check-ind maskiner ordner det praktiske på få minutter i forhold til tidligere. Helt vildt morsomt er det, når de cremer og drikkevarer man lige har købt til rejsen, bliver taget fra én igen og smidt lige lukt i skraldespanden. Det er så ondskabsfuld en joke,

at selv ikke Claus Hjort Frederiksen kunne have fundet på den. Jeg har set små pakistanske mænd, som har brugt de sidste penge på at købe gaver med hjem til sin store familie, hvor hele molevitten røg til destruktion.

Og helt modbydeligt underholdende bliver joken, når de arme rejsende atter har samlet sko og seler og stumper af nøgler, penge, pas og kondomer sammen, og har bragt klæderne nogenlunde i orden igen på den helt

usædvanlig lille plads for enden af securitybåndet, og derefter kommer direkte ud i de toldfrie butikker. Her sælges cremer og drikkevarer magen til dem, som

Fortsættes på bagsiden...

Practical jokes...

Fortsat fra forsiden...

blev smidt ud lige for lidt siden, fordi de udgjorde en fare for flysikkerheden. Nu er de pludselig ikke eksplosionsfarlige længere. Det er fuldstændig til grin.

Seneste stramning af denne practical joke er de nye kropsscannere, som fotografere gennem tøjet og udstiller de rejsendes trusseføring, kønsbehåring og mangel på samme. Piercinger, ar, brystproteser og venstre- eller højrehængte snabler bliver ligeledes udstillet for et talrigt personale, som videresender optagelserne til YouTube og lignende fora. Meget morsomt! Næste fase i løjerne bliver tilsvarende security, inden vi går om bord i S-tog og busser. Det vil naturligvis have lige så ringe praktisk betydning som i lufthavnene, men det bliver fandeme morsomt!!

Grønbjergholm-Mysteriet

En saga om en familie i krig. Læs med, hvis du har nerver til det.

Føljeton af Søren Dahl

Afsnit 1

Det var et forfærdeligt uvejr – det stormede som aldrig før, og vindstødene smed rundt med de store grå cementsøjler, der stod, eller rettere fløj, rundt omkring i den gamle park på slottet Grønbjergholm. Regnen piskede nådesløst mod den stakkel, der havde vovet sig ud i det forfærdelige uvejr, men han ænsede det næppe. Under et tyndt regnslag anede man et ansigt, der ikke viste følelser - højst et lille overbærende træk om mundvigen.

En kæmpeskikkelse, der stålsat fortsatte gennem parken op mod det gamle slot. Oppe i det tilskoddede og mørklagte slot sås der pludselig lys i en

sprække. "Jeg vidste det," tænkte skikkelsen højt, "så havde jeg alligevel ret." Han nærmede sig den majestætisk høje egetræsdør med inskriptionen Grønbjergholm Anno 1727, men det behøvede skikkelsen ikke at læse. Han kunne det alt for godt udenad.

Han bankede på med sin store vandrestav – bank – bank – bank, sagde det gennem stormen, men intet skete – han bankede på igen bank – bank – bank, der skete stadig intet. "Selvfølgelig," tænkte skikkelsen og kikkede op.

Helt oppe i det store tårn over hovedbygningen stod et vindue åbent. Skikkelsen sprang let op og kravlede frygtløst de femogtyve meter op ad muren ved at klamre sig til den gamle vin, der dækkede hovedbygningens mure. Han svingede sin muskuløse krop ind i det mørke rum og smed regnslaget med en tavs bevægelse og var helt stille.

Han bevægede sig gennem det kulsorte rum, som man kun kan gøre, når man ved, hvor alting står. Hvordan kunne den fremmede dog vide alt dette?

Han åbnede en dør ud mod tårntrappen og listede sig forsigtigt ned efter lyskilden, han havde set ude fra parken. "Nu skal de slyngler få betalt," hviskede han, mens han listede en boltsaks frem fra sin lærredsjakke. "I femten år har jeg ventet på dette," hviskede han videre.

Pludselig hørtes en voldsom tumult, og den tavse skikkelse stod helt stille. Ud af rummet, hvorfra skikkelsen havde fået øje på lyset, kom fire meget fint påklædte mennesker forfulgt af to banditter.

Mellem de to banditter hang en meget smuk kvinde med bind for øjnene. Kvinden vred sig nyttesløst mellem sine oppassere,

og den forreste sagde: "Vi må afsted, inden han kommer til slottet. Han kan ødelægge alt det, vi har arbejdet på så længe. Godt, vores hemmelige kilde gav os et tip i tide," og så lo han med den mest hæslige latter, mens den smukke kvinde med bind for øjnene hulkede ulykkeligt.

Skikkelsen sænkede fortvivlet boltsaksen og ventede, til selskabet var forsvundet ned i hall'en og ud gennem døren. Det sidste han hørte gennem stormen, var lyden af en Rolls Royce Phantom 420, der kørte væk fra slottet.

Læs mere i næste måneds avis...

Søren Dahl er radiovært (Café Hack på DRP4), forfatter og foredragsholder med mere.

Midt i en løbetid

Kommentar af Jacob Ludvigsen

Jacob Ludvigsen er journalist og forfatter, brygger kommentarer med spids pen, tilsat en knivspids spidsrod og malurt.

Langdistanceløb var for få år siden forbeholdt toptunede idrætsmænd og -kvinder, som var grebet af trang til at sætte rekorder, så de kunne deltage i olympiske stævner og blive en pryd for fædrelandet. I dag er flittig fodaktivitet på vej til at blive en folkedille, således at man snart føler sig som asocial, hvis man ikke ifører sig passende klædedragt og spurter afsted flere gange om ugen.

Løb for livet, det er så sundt, hævdes det. Her tager man ikke højde for de idrætsskader, som er en naturlig følge af overbelastning af ankler og knæ. Følgevirkningerne indgår ikke som en specificeret post på sundhedsregnskabet, så det bliver rent gæsteri. Til en begyndelse kunne løbomanerne tegne en fodforsikring, så de ikke skal belaste de offentlige kasser, når benene brister.

Vist skal vi mennesker bevæge os, og mange af os er sandsynligvis for dovne, fordi vores arbejde er stillesiddende. Så et vist mål af motion i form af f.eks. en spadseretur er fint og fornuftigt, men det er vel ikke ensbetydende med, at man skal presse sig selv til det yderste med fare for liv og lemmer.

Fanatisme er sjældent klædeligt, og løberne har for længe passeret grænsen, det er ikke længere et privat anliggende, men en folkesag, hvor det er let at skelne mellem "dem og os". Løberne er de frelste, tøverne er synderne, og det skulle ikke undre, hvis de mest begejstrede har den opfattelse, at de som aktive burde have et fradrag, mens de passive skal adfærdsreguleres med en særlig dovenkropskat.

Efterhånden er det sådan, at man ikke skal regne med at få det eftertragtede chefjob, hvis man ikke kan møde op med certifikater, der dokumenterer ens præstationer på asfalt og grusbane, helst en New York Marathon. Disciplin og selvkontrol er nødvendige lederegenskaber, og den tidligere statsministers presseofficerer gjorde meget ud af at vise chefens ufattelige udholdenhed. Efterfølgeren har fået besked på at optræde som elitemotionist, så

han deltager i cykel løb, selv om han vist hellere ville sidde og snakke over et krus fadøl.

Løberiet er blevet en branche, der sælger for over en halv milliard sko, pulsmålere, skridttællere, pandebånd, mobile vandflasker og specialdesignede sokker. Skal man være fit for fight, skal man have det rette outfit.

Vi andre kan få et glimt af herligheden, når vi rykker til side for at give plads til en eller flere dynamiske sportsudøvere, der svedende stryger hen over asfalten. Det er jo sådan, at hele "det offentlige rum" principielt er et stadion, hvor den hurtigstes ret er lov. Til side, I dvaske fladpander, her kommer vi, det sejrende løbefolk! På udvalgte dage er hele byen omdannet til et løbodarium, hvor udstoperede hjemmevernsfolk i trafikgule veste sørger for, at hele vejbanen friholdes til fordel for fodfolket. Undervejs er der boder med vand, som de rutinerede forstår at gribe i farten, så deres gennemsnit ikke trækkes ned af unødvendige pauser. Dynamikken forstærkes af lydende fra den

medbragte Ajfoun; drøn fra den automatiske rytmeboks sætter pulsen i vejret, og man føler sig som sejrherre eller -dame. Men det er ikke nok at spæne rundt, man skal også leve sundt. Prædikanter og profeter står klar med anbefalinger af den rette kost til elitemotionister. Grovkernebrødet påføres et tyndt lag syntetisk smør, der nydes med fedtneutral yoghurt, drysset med revne økologiske gulerødder, svagt ristede græskarkerner og små buketter broccoli. Kød er jo den rene død, så det springer vi over.

Løbedillen stikker også sin bukkefod ind i ølfolkets verden. En jysk ølklub reklamerer i magasinet "Ølentusiasten" med en halvmarathon (21 km), der efter endt gennemførelse kvali-

ficerer til prøvesmagning af 21 slags øl. Tja, så vanker der i det mindste en belønning forude, men når grovpuritanerne hører om arrangementet, vil de sikkert advare og anbefale, at drikkeriet indskrænkes til at omfatte alkoholfri ølsorter, eventuelt suppleret med tynd hyldebærsaft.

Løbesvøben er en folkesag, og skam få den kætter, der ikke retter sig efter statsbefalingen. Løb bliver snart et skolefag og et obligatorisk krav på arbejdspladserne. Og så må vi acceptere sprængte ledbånd, forstuede fødder, vabler, huller i hælene, skamferede skinneben, pletter for øjnene, blod i munden og – i særlig triste tilfælde – kollaps. Alt har jo sin pris, det kan man ikke løbe fra.

BRYGGERIET SCT. CLEMENS
Kannikegade 10
8000 Århus C
Tlf.: 86 13 80 00
clemens@bryggeriet.dk

BRYGGERIET APOLLO
Vesterbrogade 3
1620 Kbh. V
Tlf.: 33 12 33 13
apollo@bryggeriet.dk

BRYGGERIET HERNING
Torvet 3C
7400 Herning
Tlf.: 96 260 270
herning@bryggeriet.dk

BRYGGERIET FLAKHAVEN
Flakhaven 2
5000 Odense C
Tlf.: 66 12 02 99
flakhaven@bryggeriet.dk

GODTHAAB BRYGHUS
Nuuk Bymidte
3900 Nuuk
(+299) 34 80 80
bryggeriet@godthaab.gl